

ДО

Г-Н РОСЕН ПЛЕВНЕЛИЕВ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

от **Васил Груев**

Магистър по политология, УНСС, гр. София

Относно: „Какво място имат бежанците и вътрешно разселените лица в Дневния ред за развитие на света?“

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЛЕВНЕЛИЕВ, в настоящето становище ще изкажа своята теза по проблемите, свързани с бежанците и вътрешно разселените лица, като се придържам към зададените опорни точки.

Първо. Следва ли да има целенасочена политика за реализиране на Целите на хилядолетието за развитие сред бежанците и вътрешно разселените лица?

По данни на Върховния комисариат на ООН за бежанците за периода 2007- 2009г. броят на хората, които получават бежански статут или друга форма на международна закрила в Централна Европа се колебае между 3500 и 4400 души годишно, а по отношение на вътрешно разселените лица статистиката показва, че в края на 2010 г. по прогнозни данни по света живеят 27,5 милиона души (www.unhcr.org). След началото на гражданската война в Сирия през 2011 г. тези цифри започват да нарастват. Целенасочена политика по реализация на Целите на хилядолетието във връзка с тези лица категорично трябва да има, предвид разрастващите се въоръжени конфликти, общо насилие и драстични нарушения на правата на човека. Основните мерки, които трябва да се предприемат от страна национално-държавни и наддържавни институции във връзка с облекчаване положението на бежанците и вътрешно разселените лица могат да бъдат: отделяне на повече средства за

хуманитарна помощ, възможност за образование и обучение в различни професионални сфери с цел достигане ниво на квалификация, чрез която да се постигне адаптиране в приемното общество. Тези мерки възприемам като проява на солидарност, разбиране и подкрепа, насочена към хората изпаднали в беда.

Второ. В състояние ли е България да постигне удовлетворителни резултати сама или е необходим общ, координиран подход на регионално (европейско) и световно ниво?

На базата на информацията подавана от медиите относно емигрантската вълна, идваща от Сирия в следствие на гражданската война, България не е способна със собствени сили да постигне удовлетворителни резултати. Като основна причина за това се изтъкват липсата на финансови средства, които да покрият разходите. Да не забравяме, че страната ни е една от най-бедните страни членки на ЕС. Общ, координиран подход на регионално (европейско) и световно ниво е необходим, тъй като обединените усилия ще гарантират значително по-добри резултати. Също така е необходимо единомислие и сътрудничество на българските институции по въпроса, както и ясно определяне на ситуацията и дефиниране на желаната крайна цел. Проблемът е актуален и не търпи отлагане, така че конфликтите между партии и институции по повод търсене на вина и отговорност са напълно излишни. Много важно е обществото да бъде запознато с критичната ситуация във връзка с бежанците не само от медиите под формата на репортажи и статии, а и от представителите на различните национални институции. Само по този начин ще може да се даде солиден отпор на проявите на ксенофобия, расизъм и нетолерантност сред населението.

Трето. Бежанците и вътрешно разселените лица в Дневния ред за развитие на света след 2015 г.

Необходимо е бежанците и вътрешно разселените лица да присъстват в Дневния ред за развитие на света след 2015 г., тъй като екзистенциалните проблеми на тези хора едва ли ще бъдат решени в близките години. А те, като всички нас заслужават достоен живот и равноправие. Подценяването на този проблем би довел до неблагоприятни последици в бъдеще. За справянето с него са необходими взаимни усилия на глобално ниво, обединение около тази високоблагородна кауза. Тъй като причините, пораждащи

бежански вълни и вътрешно разселени лица, въоръжени конфликти, общо насилие, нарушения на правата на човека, са трудно предвидими в един свят на рискове и несигурност, ролята на институциите на национално, регионално и глобално ниво, както и на организациите на гражданското общество и техните обединени усилия се оказва решаваща. Само общият дух на хуманизъм и солидарност може да предизвика адекватно политическо и гражданско действие за облекчаване на съдбата на тези онеправдани хора.

С уважение,

Васил Груев

Магистър по политология, УНСС, гр. София